

РЕШЕНИЕ

№ 9968

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **807** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение № 4755 от 31.10.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110211384/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което Софийски районен съд-Наказателно отделение, 93-ти състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 05.04.2022г. на АПИ, с който на Р. Н. А., на основание чл.179, ал.3а във вр. с чл. 187а, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 1 800 лв., за извършено нарушение на чл.139, ал. 7 от ЗДвП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Оспорва се и изводът на СРС, че наложената санкция противоречи на принципа за пропорционалност. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което ЕФ да се потвърди.

В съдебно заседание касаторът АПИ, р.пр., не изпраща представител и не ангажира становище.

Ответникът Р. Н. А., р.пр., не се явява и не се представлява в съд.д. В представен от процесуалния му представител адв. Н. отговор на касационната жалба, изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд – София град, като взе предвид твърдените касационни основания и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 05.04.2022 г. в 12:45 часа е установено нарушение № DCB321930A575711E053021F160ABEA6 с пътно превозно средство-товарен автомобил „Волво ФЛ“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 12000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, управлявано от Р. Н. А., в [община], за движение по път А-2 км. 6+804, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-2 км. 6+804. С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е „Транспрес“ ООД. След подадена декларация от дружеството е установено, че водач на ППС е Р. А..

За установеното нарушение бил издаден обжалваният електронен фиш № [ЕГН] от 05.04.2022 г.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка районният съд е посочил, че е нарушен редът за санкциониране на нарушителя. Позовал се е на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото- по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Посочил е също, че налагането на глоба в размер на 1800 лева за незаплатена пътна такса в значително по-нисък размер -27лв., се явява в остро противоречие и с принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 от ДЕС.

Решението е правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.139, ал.7, от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3а ЗДвП, извършено в качеството му на водач на ППС, като му е

наложена предвидената в чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП санкция за физически лица в размер на 1800 лв.

Към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3а от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

Настоящата касационна инстанция споделя и доводите на въззивния съд, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

В тази връзка съобразява и решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на

СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По изложените съображения, като споделя напълно мотивите на въззивния съд, настоящият касационен състав намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4755 от 31.10.2024 г., постановено по административнонаказателно дело №20241110211384/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.